

udvalget mener, kan læses i Betænkningen, men her er ingen udformede Ændringsforslag af denne Natur. Det ærede Medlem talte om, at han vidste ikke, hvorledes min Mening var om hele dette Spørgsmaal, og jeg skal gerne i den Anledning udtale, at jeg mener, Udviklingen bør gaa i den Retning, hvori Handelsudvalgsbetænkningen peger, men jeg maa forbeholde mig meget nøje og omhyggeligt at overveje, i hvilket Tempo Udviklingen bør gaa i denne Retning, ogsaa under Hensyn tildet af Handelsudvalgets Mindretal fremhævede.

Saa er der under Nr. 15 foreslaaet en Bestemmelse om, at der skal tilbageholdes en Del af Produkterne. Denne Bestemmelse finder jeg heldig, og den er for øvrigt i Overensstemmelse med Praksis, og jeg skal drage Omsorg for, at lignende Bestemmelser blive fastsatte i Instruksen, men jeg kan ikke finde det rigtigt at indføre Bestemmelser af den Art i Loven; det er langt naturligere, at disse Bestemmelser komme i Instrukserne, hvor man kan omforme dem, efter at man har haft Lejlighed til at forhandle med Grønlænderne om adskillige praktiske Forhold, der ogsaa komme til at høre herhen.

Endelig har det ærede Medlem og det Mindretal, hvortil han hører, stillet et Ændringsforslag under Nr. 16 med Hensyn til Koncessioner. Jeg anser det ikke for heldigt her i Loven at træffe en Bestemmelse som denne. Det synes mig, at denne Bestemmelse let kan forlede Folk til at mene, at man ligesom forudsætter, at der skal gives Koncessioner i videre Omfang. Jeg er i det hele taget meget tvivlende, om det overhovedet er rigtigt at gaa til ny Koncessioner. Jeg vil gerne i Anledning af en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem om de seneste Aars Koncessioner, sige, at det er en Misforstaaelse, at der i de seneste Aar er givet nogen Koncession, om hvilken der ikke er forhandlet med Rigsdagen. Det er jo en Bevillingssag at give saadanne Koncessioner, men der er dog fra Ministeriets Side forhandlet med Finansudvalget om den seneste, der er given, nemlig den Bernburgske, og Finansudvalget har netop tiltraadt at give Koncessionen i den Skikkelse, hvori den er given. Jeg maa i det hele mene, at det er en i Praksis fastslaaet Regel, at der ikke fra Ministeriets Side gives Koncessioner af denne Art uden forudgaaede Forhandling med det Rigsdagsudvalg, under hvilket Spørgsmaal af den Art naturligst henhøre. Jeg vil finde det heldigst at holde mig

til denne Sædvane. Jeg skal henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil finde Anledning til efter de Udtalelser, jeg saaledes er fremkommen med, at tage de af ham stillede Ændringsforslag tilbage.

Effersøe: Ved Afgørelsen af, hvorledes Styrelsen af Kolonierne i Grønland skal ordnes, er det selvfølgelig af største Betydning at faa forsvarlige Bestemmelser om Valgret og Valgbarhed, saa at det bliver den grønlandske Befolkning i sin Helhed, som faar Indflydelse paa Bestyrelsen. Lovforslaget overlader til Indenrigsministeren at fastsætte ny Bestemmelser om Valgret og Valgbarhed efter Forhandling med Landsraadet. Efter at jeg har hørt den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om dette Punkt, kan jeg give disse min fulde Tilslutning. Det, som det kommer an paa, er at opnaa fuldt ud tilfredsstillende Bestemmelser, og dem vil man sikkert opnaa paa den af den højtærede Indenrigsminister nævnte Maade. Jeg vil ikke afskære den grønlandske Befolkning fra at udøve Indflydelse paa den nærmere Udformning af Reglerne for Valgret og Valgbarhed under Hensyn til de særlige grønlandske Forhold. Saaledes som dette Punkt, som jeg tillægger stor Betydning, nu er oplyst, vil jeg tillade mig at henstille til det ærede Mindretal, som har stillet Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 5, om det ikke vilde være rigtigt at lade dette Ændringsforslag falde.

P. Knudsen: Det er kun nogle faa Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser, jeg skal tillade mig at fremsætte. Ihvorvel den højtærede Ministers Udtalelser vare i høj Grad velvillige overfor de Tanker, jeg har tilladt mig at fremsætte som Motivering for de Ændringsforslag, vi have stillet, vare de dog paa nogle Punkter i høj Grad ubestemte. Navnlig paa det økonomiske Omraade fik jeg ikke noget bestemt Indtryk af, i hvilken Retning Udviklingen vilde komme til at gaa. Jeg maa dog ogsaa hertil bemærke, at jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister personlig er velvillig stemt i den Retning, men den højtærede Minister brugte forleden den Ytring om sin Tilstedeværelse som Minister: I Dag rød, i Morgen død! Man ved ikke, hvor længe man har en Minister, og derfor mener jeg, det er vanskeligt at bygge noget paa Udtalelser, som ere velvillige, naar de dog paa den anden Side ere meget ubestemte.